

Els secrets més amagats dels animals queden al descobert al llibre de Peter Wohlleben [↗](#) J. RUEDA

LA VIDA SECRETA DELS ANIMALS

Autor: Peter Wohlleben
Editorial: Cossetània (2022)
Pàgines: 208
Preu: 12 euros

CURIOSITATS SECRETES

“L’ocell em mira / estupefacte - / una ala dins meu crepita” (Abraham Mohino)

Les persones tenim una tendència innata a la curiositat. Sovint, parem més atenció a allò que ens sorprèn o als secrets que ens estimulen la imaginació que a les coses que pensem que són importants. Estimular la sorpresa és una estratègia molt útil en contextos educatius i en qualsevol procés de transmissió d’informació: fer servir les curiositats per captar l’interès de qui ens escolta o llegeix. Explica també el gran poder de fascinació que poden exercir els haikus, com el que he utilitzat per iniciar aquest article. Són una forma de poesia tradicional japonesa que juxtaposa idees o imatges per generar sorpresa, cosa que estimula la curiositat.

Aquest mes us vull suggerir dos llibres que, a banda de la seva gran qualitat i de la riquesa de les informacions que aporten, tenen com a virtut principal estimular la curiositat a través de la sorpresa. Primer, sorprenguem-nos descobrint els secrets més amagats dels animals. A *La vida secreta dels animals*, Peter Wohlleben, un enginyer forestal que defensa internacionalment la restauració dels boscos primaris, explora a fons un món molt ignot, el dels comportaments més complexos dels animals salvatges i de granja, incloent-hi la seva vida emocional i, en alguns casos,

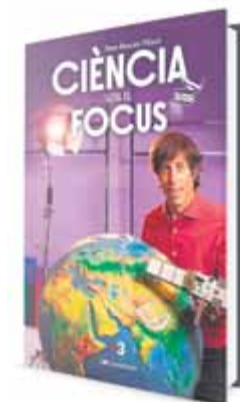
**Pot ser afectuós un esquirol?
 Els corbs són fidels? És possible que les cérvoles notin tristesa?**

la seva incipient consciència. Els boscos primaris són els ecosistemes més madurs de tots i no es veuen influenciats per les persones. Pot ser afectuós un esquirol? Els corbs són fidels? És possible que els ratolins boscars siguin empàtics? O que les cérvoles notin tristesa? Per damunt de tot plana una pregunta vitalment profunda: atesa l’evidència d’unes emocions que, en els animals no humans, sempre es relacionen de manera directa amb els instints, podem per això considerar-les *inferiors* a les nostres? O potser no són tan diferents com pensem o ens agradaria creure? A través de situacions que ha viscut i que ha

analitzat amb diversos animals, Wohlleben arriba a una conclusió que, no per poc intuïda, deixa de ser sorprenent. Una conclusió que no revelaré aquí, per mantenir la curiositat.

El segon llibre que vull suggerir també és ple de sorpreses i curiositats, però amb un estil ben diferent. A *Ciència sota el focus*, el biòleg i divulgador Pere Renom ens ofereix el bo i millor de la secció de ciència que presenta en directe al programa de TV3 *Tot es mou*. Classificat en diversos apartats (cos humà, aliments, cultura, tecnologia, materials, canvi climàtic, física, química, geologia, matemàtiques, ecologia, història natural, astronomia i coronavirus), planteja qüestions com, per exemple, per què la por irracional fa que ens equivoquem, per què la natura forma cristalls de manera espontània i quin grau d’intel·ligència tenen els pops o, molt més mundanes, com ara quina és la millor posició per anar al vàter, entre moltes d’altres. En tots els casos, fa una introducció clara dels coneixements actuals, sovint sorprenents, i ens guia cap a la resposta a través de la curiositat que genera.

Dos llibres d’estils diferents però que comparteixen la fascinació que, manllevant els versos del haiku amb què he iniciat l’article, fa que sentim aquella mena d’estupefacció que ens fa crepitjar per dins.

CIÈNCIA SOTA EL FOCUS

Autor: Pere Renom Vilaró
Editorial: Cossetània (2022)
Pàgines: 304
Preu: 22,90 euros